

Věc C-661/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

6. září 2019

Předkládající soud:

Handelsgericht Wien (Rakousko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

28. srpna 2019

Žalobkyně:

Flightright GmbH

Žalovaná:

Austrian Airlines AG

RAKOUSKÁ REPUBLIKA

Handelsgericht Wien (Obchodní soud ve Vídni)

Handelsgericht Wien (Obchodní soud ve Vídni) jako odvolací soud [omissis] rozhodl ve věci žalobkyně **Flightright GmbH**, [omissis] [omissis] Postupim, Německo, [omissis] proti žalované **Austrian Airlines AG**, [omissis] Vídeň - letiště, [omissis] týkající se platby 300,- EUR včetně příslušenství o odvolání žalobkyně proti rozsudku Bezirksgericht für Handelsachen Wien (Krajský soud pro obchodní věci ve Vídni, Rakousko) ze dne 19. prosince 2018 [omissis]

takto:

Soudnímu dvoru Evropské unie se na základě čl. 267 odst. 3 SFEU předkládají následující předběžné otázky:

Musí být čl. 7 odst. 1 druhá věta ve spojení s odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů

a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 vykládán v tom smyslu, že při přepravě osob leteckým spojením sestávajícím ze dvou dílčích úseků bez delšího pobytu na přestupním letišti je pro výši nároku na náhradu škody relevantní délkou pouze délka druhého dílčího úseku, jestliže žaloba směřuje proti letecké společnosti provozující druhý dílčí úsek, na němž došlo k nesrovnalosti, a přepravu na první dílčím úseku provozuje jiný letecký dopravce?

Řízení se přerušuje do doručení rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie opředběžné otázky.

O d ů v o d n ě n í:

I. Skutkový stav

Oba dotčení cestující si rezervovali zpáteční let z Innsbrucku do Reykjavíku, přičemž v obou směrech byl let rozdělen a první let směřoval do Frankfurtu. Tyto celkem čtyři lety (Innsbruck - Frankfurt, Frankfurt - Reykjavík, Reykjavík - Frankfurt, Frankfurt - Innsbruck) byly rezervovány pod jedním společným „rezervačním kódem Lufthansa“.

Cesta zpět sestávala z těchto letů:

- **LH 869 z Keflavíku do Frankfurtu:**
  - plánovaný čas odletu dne 24. června 2017 v 00:30 hod.
  - plánovaný čas příletu dne 24. června 2017 v 06:00 hod.
- **LH 1584 (OS 278) z Frankfurtu do Innsbrucku:**
  - plánovaný čas odletu dne 24. června 2017 v 8:55 hod.
  - plánovaný čas příletu dne 24. června 2017 v 10:00 hod.

První let LH 869 provozovala společnost Deutsche Lufthansa. Druhý let LH 1584 (OS 278) provozovala žalovaná. Společnost Deutsche Lufthansa tento let zrušila.

Cestující byli přesměrováni na níže uvedený let:

- **LH 1234 z Frankfurtu do Vídně:**
  - plánovaný čas odletu dne 24. června 2017 v 8:50 hod.
  - plánovaný čas příletu dne 24. června 2017 v 10:10 hod.

Dále byli cestující přeměrováni na vlak z letiště ve Vídni do Innsbrucku. Jednalo se o nejrychlejší možnost dopravy cestujících do jejich cílového místa určení v Innsbrucku.

Vzdálenost mezi letištěm Keflavík v Reykjavíku na Islandu a letištěm v Innsbrucku činí při výpočtu metodou ortodromické dráhy letu 2777 km, vzdálenost mezi letištěm ve Frankfurtu a letištěm v Innsbrucku naopak méně než 1500 km.

Žalobkyně zastupuje cestující v řízení proti leteckým společnostem a za tímto účelem si nechává postoupit příslušné nároky. Žalovaná je letecká společnost.

Nároky obou cestujících vyplývající ze zrušení letu a přeměrování byly postoupeny žalobkyni.

Společnost Deutsche Lufthansa vyplatila žalobkyni dne 6. března 2018 náhradu škody ve výši 250,- EUR za každého cestujícího.

II. Návrhová žádání účastníků řízení

Žalobkyně požaduje 300,- EUR jako zbývající nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení č. 261/2004 a tvrdí, že nárok na náhradu škody činil 400,- EUR pro každého cestujícího, neboť vzdálenost mezi Reykjavíkem a Innsbruckem činí více než 1500 km. Má za to, že žalovaná je jako provozující letecký dopravce pasivně legitimována. Jedná se o jednotnou rezervaci s jedním rezervačním kódem.

Žalovaná popírá důvod i výši tohoto žalobního návrhu a navrhuje zamítnutí žaloby. Domnívá se, že další nároky musí být uplatněny vůči společnosti Deutsche Lufthansa, žalovaná není pasivně legitimována. Nelze vycházet z jednotné rezervace ve smyslu nařízení č. 261/2004. Platba, kterou poskytla společnost Deutsche Lufthansa, je uznáním nároku, a proto žalobkyni nepřísluší žádné nároky vůči žalované.

III. K dosavadnímu průběhu řízení

Soud prvního stupně zamítl žalobní návrh v plném rozsahu.

V odůvodnění uvedl, že pokud jako letečtí dopravci vystupují různé letecké společnosti, použije se při zpoždění druhého letu pro výpočet nároku na náhradu škody pouze délka druhého letu.

Žalobkyni tedy přísluší pouze částka ve výši 250,- EUR za každého cestujícího. Tuto částku společnost Lufthansa již zaplatila.

Odvolání žalobkyně směřuje proti nesprávnému právnímu posouzení, přičemž žalobkyně navrhuje, aby napadený rozsudek byl změněn v plném rozsahu tak, aby bylo žalobě vyhověno.

Žalovaná navrhuje, aby odvolání žalobkyně nebylo vyhověno.

Navrhovatelka v odvolacím řízení oponuje právnímu výkladu soudu prvního stupně, podle nějž je pro výši příslušných nároků na náhradu škody relevantní pouze délka druhého dílčího úseku.

IV. K předběžné otázce

Otázka, jak postupovat, pokud u letu s jednotnou rezervací s mezipřistáním první let sice proběhne bez zpoždění, cestující však z důvodu odepření nástupu na palubu dosáhne svého cíle se zpožděním opravňujícím k nároku na náhradu škody, je sporná. Podle rozhodnutí německého Amtsgericht Erding (Okresní soud v Erdingu) [*omissis*] přísluší nárok na náhradu škody pouze za druhý dílčí úsek, neboť nepříjemnosti vzniklé na delších neuskutečněných trasách jsou větší než na kratších.

Německý Amtsgericht Köln (Okresní soud v Kolíně nad Rýnem) [*omissis*] přiznal pro případ jednotné rezervace letu po provedení letu na prvním úseku bez zpoždění a zrušení druhého úseku pouze nárok na náhradu škody ve výši 250,- EUR. V odůvodnění uvedl, že ochrana cestujícího je zapotřebí až poté, co nastane nesrovnalost, a nařízení nestanoví „zpětnou platnost“ výpočtu délky letu pro již bezproblémově absolvované úseky letu.

Podle Maruhna [*omissis*] není tato argumentace přesvědčivá. Zejména u leteckého spojení rezervovaného pod jedním číslem neexistuje zjevný důvod, proč se u letu složeného z dílčích úseků odchylovat od zásady, že pro výši náhrady škody vypočtené podle celé délky letu je rozhodující zpoždění v cílovém místě určení.

O této otázce Soudní dvůr Evropské unie dosud nerozhodoval.

V. K povinnosti předložit předběžnou otázku a k přerušení řízení

Odvolací soud je v tomto řízení soudem posledního stupně rozhodujícím ve věci [*omissis*]. V případě otázek týkajících se výkladu unijního práva, který je v projednávané věci nezbytný, nelze vycházet z toho, že použití unijního práva je natolik zřejmé (doktrína „*acte claire*“), že není ponechán prostor pro žádné rozumné pochybnosti, pokud jde o odpověď na položené otázky.

[*omissis*]**Handelsgericht Wien** (Obchodní soud ve Vídni)

[*omissis*][podpis]